

ГОД 1995-й. "РАСКУЛАЧЫВАННЕ" ПЕНСІЯНЕРАУ" (НГ, 28.09.1995г.)

Усё, што рассказаі пенсіянеры у сваіх донесах у Рэдакцыю НГ чысцейшая прауда. Крынду сваю внялі пенсіянеры разных сацыяльных груп насельніцтва Беларусі. Няма толькі сярод аўтароў прафесара-пенсіянера. І цяпер многія думаюць, што доктары навук, прафесары - гэта найбольш забяспечаная і багатая частка насельніцтва, а пенсіі ў іх вельмі вялікія і жывуць яны у вялікім ластатку.

Пенсіянера-дактароў навук, прафесараў у Беларусі не больш як некалькі дзясяткаў, ну ад сіля сотня-другая. Гэта специялісты вышэйшай кваліфікацыі, якія вельмі многа зрабілі камуналага для народа за свае жыцце. Гэта дзякуючы ім ідзея прагрэс на зямлі, вадзе у паветры. Упэўнен што сацыяльная польза ад прафесара не меншая, чым ад генерала, міністра. Да, усе грамадства жыве разумам вучоных. Цяпер без навукі абійсціся проста немагчыма: навука - гэта прадукты харчавання, адзенне, культура і медыцина, ахова асроддзя і энергетыка і г.д.

Дык што ж мае вучоны, доктар навук, прафесар у пенсійным узросце за свой цяжэйшы і належнейшы труд. А вот што. Карпенніе над вырашэннем навуковых проблем не праходзіць дарам для здароўя. К пенсійнаму узросту вучоныя жывуць ужо цяжкія, так называемыя хваробы цывілізацыі: агерасклероз, гіпертанію, ішэмічную хваробу сэрца, інфаркты, інсульты, дыбэт, наурозы, язвы страуміка, 12-пярсцневай кішкі і г.д. Многія умраюць не дажнушы да пенсійнага узроста.

Мне доктару медыцinskіх навук, прафесару павязло - я із-за прыроднага адбора дажы да пенсійнага узроста і цяпер маю 68 гадоў. Мая пенсія, сколька вы думаецце? - а такая, як у калознага конюха, лабаранты, маёй саседкі па дачы-мойшчыцы пасуды у вагоне-рэстаране і многіх іншых радавых грамадзян, труд якіх канешне трэба шанаваць, ён належны і неабходны быў для грамадства, але ж гэта не высока кваліфікаваны труд прафесара. Канкрэтна мая пенсія у верасні гэтага года была 471 тысяч рублёў при трудавым стажы больш за 45 гадоў. При Савецкім Савеце мой заробак быў 500 рублёў і ішчуся невялікім на срачненне з аплатай працы прафесароў у многіх іншых краінах. Напрыклад, цяпер у ЗША прафесар маёй кваліфікацыі і спецыяльнасці зарабляе не менш 10 тысяч даляраў у месяц! Пенсія маёй жонкі за верасень месяца складае 444 рублі. При Савецкім Савеце мы былі сабраі на старасць 10 тысяч рублёў, але іх украіла дзяржава і гэта пры "развітым сацыялізме" і да гэтага часу яшчэ не аддала, а аддаваць трэба. Цяпер пенсія жонкі ідзе на лекі і аплату камунікацыйных паслуг, а на маю пенсію, 471 тыс., дваім пенсіянерам трэба жыць.

Пад час презыдэнцкіх выбараў, сваёй демагогіяй, папулярызім А.Р.Лукашэнка праста абмануў выбарчыкаў, у тым ліку 2,5 мільёнаў пенсіянераў, якіх цяпер ён "раскулачывае" дзеля пабудовы "рыначнага сацыялізма", замест таго каб правадаць энергічныя рыначныя реформы у сельскай гаспадарцы і прыміковасці, где да гэтага часу пануе дэяржаўны феадалізм і міланізм. Выбіраючы презыдэнтам А.Р.Лукашэнку беларускі народ жуна памыліўся. Перш за ўсё ен выпусціў із яго сваім "реферэндумам" душу, а цяпер вырашыў расправіцца і ў целям дріхлавых, даверлівых, паугадных пенсіянераў, за тое, што яны так шыравалі "за Лукашэнку-прэзыдэнта" і за зрадыцкі яго "реферэндум". Вэр якія мы пенсіянеры дури! Невук абвеу нас закол пальца.

г. Мінск

пенсіянер-інфесар:

А.Міхайлов